

باسمه تعالی

خاطرات رفاقت اهالی گیشا با رئیس جمهور شهید

اینجا مسجد جعفری است. مسجدی که شهید خدمت، آیت الله ابراهیم رئیسی ۲۰ سال امام جماعت آنجا بود. ریش سفیدهای محله گیشا (کوی نصر) رئیس جمهور شهید را نه یک امام جماعت بلکه بیشتر به عنوان رفیق و همراه به یاد می آورند.

همشهری آنلاین - سمیرا باباجانیپور: مکبر سلام نماز را می دهد. مسجد کم کم خالی می شود. حسین روشندل پیرمرد ۸۶ ساله ای است که همه او را پیر مسجد صدا می زنند. شمرده سخن می گوید و خاطرات مسجد جعفری را این گونه مرور می کند: «آلان را نگاه نکنید مردم راحت می آیند و می روند. روزگاری اینجا اگر صدای مؤذن بلند می شد مأموران کلانتری دورتادور مسجد را قرق می کردند. با ترس و اضطراب نماز می خواندیم. مسجد جعفری از زمانی که حاج آقا رئیسی سجاده اش را اینجا پهن کرده و امام جماعتمان شد گویی چلچراغی نورانی به آن آویزان کرده باشند چراغش همیشه روشن ماند.»

قبل از انقلاب زمین‌های گیشا قطعه‌بندی شد و هر کس که در توانش بود تکه زمینی خرید. مادر مرحوم حاج آقا مدحت از معتمدان محله گیشا که زنی نیکوکار و بخشنده بود زمینش را وقف مسجد کرد. حاجی روشندل می‌گوید: «زمین که وقف شد مسجد به همت اهالی ساخته شد. هنوز هم که هنوز است این مسجد تنها مسجد محله گیشا است و بعد از انقلاب دو نمازخانه یکی در پارک گفتگو و دیگری در بلوار گیشا ساخته شد. زمین‌ها که به فروش رفت متأسفانه تعدادی بهایی بخشی از این زمین‌ها را خریدند. تعدادشان زیاد نبود ولی تلاششان برای تسلط فکری بر روی جوان‌های محل اهالی را به وحشت انداخته بود. مسجد محله به شدت زیر نظر طاغوتیان بود جوری که نمازخواندن بدون ترس و دغدغه آرزویمان شده بود. از طرفی اهالی محل بیشتر نشست‌ها و فعالیت‌های انقلابی را در همین مسجد ساماندهی می‌کردند. چندین امام جماعت آمدند و رفتند. شبی را به یاد دارم که در همین مسجد اشک می‌ریختم و دعا می‌کردم که خدا امام جماعتی نیکاندیش و همدل برای این مسجد بفرستد.»

خدا دعا‌های حاج آقا روشندل را مستجاب می‌کند. او ماجرای حضور شهید آیت‌الله ابراهیم رئیسی به‌عنوان امام جماعت مسجد جعفری را این‌گونه روایت می‌کند: «آیت‌الله علم‌الهدی آن روزها امام جماعت مسجدی در محله

تهران ویلا بود ایشان را می‌شناختم به همراه دیگر مسجدی‌های محل به خدمت ایشان رفتیم و ماجرا را تعریف کردیم. ایشان نیز بعد از مدتی آیت‌الله رئیسی را برای امام جماعتی مسجد جعفری گیشا فرستاد.»

حضور شهید رئیسی در مسجد جعفری گیشا سرآغاز همراهی و رفاقت ایشان با اهالی محل بود. روشندل می‌گوید: «نماز مغرب و عشا که همیشه در مسجد حضور داشت. تنها زمانی که در قوه قضائیه مشغله‌هایش زیاد شد ممکن بودگاهی برای نماز ظهر نرسند. به معنای واقعی مردمی بود. نه تنها پولی بابت حضورش در مسجد دریافت نمی‌کرد بارها پیش‌آمده بود که برای امور مسجد و مردم پول هم داده بود. چندین بار به خانه‌ام آمد و پیگیر جویای احوال اهالی بود. رفیقم بود و من بیشتر اوقات او را با چشمانی اشک‌بار می‌دیدم. می‌گفت: «حاجی دعا کنم همه عمرم خدمتگزار مردم باشم و بعد شهید شوم.» الحق که خدا دعایش را به نیکی مستجاب کرد.»